

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่..... 450
วันที่..... 6 ก.พ. 2550 16.2

ที่ พณ 0502/ 503

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนนนทบุรี 1 ต.บางกระสอ

อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

5 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ที่ พณ 0501/115 ลงวันที่ 9 มกราคม 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุป จำนวน 140 ชุด

2.คำชี้แจงประกอบการขอจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย จำนวน 140 ชุด

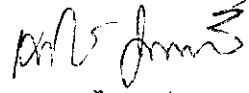
3.ความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. จำนวน 140 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอเรื่อง การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เพื่อปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัยให้เป็นองค์กรอิสระ โดยการยกฐานะเป็นพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาและในการดังกล่าว คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 1 ได้เห็นด้วยในหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2550 แต่ได้ให้แก้ไขรายละเอียดในบางมาตรา นั้น

บัดนี้กระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. ตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 1 และบันทึกข้อเสนอแนะของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี(นายประสิทธิ์ โสวิไลกุล) แล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกันภัย พ.ศ. เสนอต่อดังรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกริกไกร จีระแพทย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมการประกันภัย

โทร. 0-2547-4581-87

โทรสาร. 0-2547-4588

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เพื่อรองรับบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่ปรับเปลี่ยนให้มีการบริหารที่มีความเป็นอิสระ มีความยืดหยุ่น คล่องตัว มีโครงสร้างการบริหารงานที่เหมาะสมและชัดเจน และเป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่เป็นมาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ โดยมีการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งมีกระบวนการสรรหาคณะกรรมการเช่นเดียวกับหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงินประเภทอื่น

เหตุผล

เพื่อให้หน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ซึ่งถือเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงินประเภทหนึ่ง เป็นหน่วยงานที่มีระบบการบริหารงานที่มีความคล่องตัว และสามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ตามสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งในด้านการค้า การลงทุน และทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีระบบการบริหารที่โปร่งใส สามารถวัดประสิทธิภาพงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และเที่ยงตรง ตลอดจนการมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในทุกชั้นงาน สามารถนำพาธุรกิจประกันภัยให้มีความแข็งแกร่งเพื่อความพร้อมในการแข่งขันในระดับสากล รวมถึงการสร้างเสริมและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชนและผู้เอาประกันภัย ให้ได้รับการบรรเทาความเดือดร้อนจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการเสี่ยงภัยในรูปแบบต่างๆ การปรับบทบาทในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้นดังกล่าว ยังรวมถึงการปรับเปลี่ยนแนวทางการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้วย ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาระบบการเงิน เศรษฐกิจ และสังคมโดยรวมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

พ.ศ.

.....โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสำนักงาน
คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

“กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ
ประกันภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

“พนักงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกันภัย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

“บริษัทประกันภัย” หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตและหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย หรือสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

.....

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เรียกโดยย่อว่า “คปภ.” ประกอบด้วย

(1) กรรมการโดยตำแหน่งรวมห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการ ซึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

(2) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนรวมหกคน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการประกันชีวิต ด้านการประกันวินาศภัย ด้านกฎหมาย ด้านการบัญชี ด้านบริหารธุรกิจ ด้านการเงินหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

ประธานกรรมการให้มาจากรวมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผ่านกระบวนการคัดเลือกตาม

มาตรา 11

มาตรา 6 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทย

(2) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(4) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(5) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงขั้นไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจหรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(7) ไม่เป็นลูกหนี้ในทรัพย์สินด้อยคุณภาพหรือเคยเป็นลูกหนี้ในทรัพย์สินด้อยคุณภาพ แต่สถานภาพเช่นนั้นได้ยุติลงเมื่อพ้นสิบปีแล้ว

ทั้งนี้ ในวันที่ได้รับการแต่งตั้งไม่ว่าจะเป็นวาระที่หนึ่งหรือวาระที่สอง กรรมการผู้นั้นจะต้องมีอายุไม่เกินหกสิบเจ็ดปีบริบูรณ์

มาตรา 7 ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกจำนวนสิบคน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ปลัดกระทรวงการคลังจำนวนสองคน ปลัดกระทรวงพาณิชย์จำนวนสองคน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจำนวนสองคน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวนสองคน และอธิบดีกรมการประกันภัยหรือเลขาธิการคปภ. จำนวนสองคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกประธานกรรมการ เลขาธิการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนมีหน้าที่พิจารณาถอดถอนประธานกรรมการ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนตามมาตรา 14 (5) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อคณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนตามมาตรา 15 (5) หรือเลขาธิการเมื่อคณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนตามมาตรา 31 (4)

ในกรณีที่ไม่สามารถหาผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งตามวรรคแรกได้ครบจำนวน ให้แต่งตั้งจากผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงอื่นที่เห็นสมควรแทนจำนวนที่ขาด

กรรมการคัดเลือกจะต้องไม่ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาหรือรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะที่ได้รับการแต่งตั้งและปฏิบัติการตามหน้าที่

ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการคัดเลือก

คณะกรรมการคัดเลือกได้รับคำตอบแทนจากสำนักงานตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 8 กรรมการคัดเลือกพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7 วรรคสาม

ในกรณีที่กรรมการคัดเลือกพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้วุฒิสภาแต่งตั้งกรรมการคัดเลือกคนใหม่เพื่อดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา 9 คณะกรรมการคัดเลือกทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งเมื่ออายุของวุฒิสภาที่แต่งตั้งนั้นสิ้นสุดลง คณะกรรมการคัดเลือกที่พ้นจากตำแหน่งต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกชุดใหม่ขึ้นทำหน้าที่

กรรมการคัดเลือกซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 10 การประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 11 กระบวนการคัดเลือก ประธานกรรมการ และเลขาธิการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ให้คณะกรรมการคัดเลือกทำหน้าที่สรรหาและคัดเลือกประธานกรรมการหนึ่งคนหรือเลขาธิการหนึ่งคน แล้วแต่กรณี เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มติการคัดเลือกของคณะกรรมการชุดนี้ให้ถือว่าเป็นที่สุด และให้ประธานกรรมการคัดเลือกแจ้งมติให้นายกรัฐมนตรีทราบ

(2) ให้นายกรัฐมนตรีนำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ หรือเลขาธิการ

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือเลขาธิการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกประธานกรรมการหรือเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนที่จะครบวาระ

มาตรา 12 กระบวนการคัดเลือก กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เหลือในคณะกรรมการให้ดำเนินการดังนี้ ให้ประธานกรรมการ และเลขาธิการร่วมกันเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเห็นควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะกรรมการคัดเลือกมีมติเห็นชอบแล้ว ให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งมตินั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป หากไม่เห็นชอบให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งมติให้ประธานกรรมการและเลขาธิการไปดำเนินการใหม่เพื่อให้ได้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิครบจำนวนตามที่กำหนดไว้

มาตรา 13 ภายใต้บังคับมาตรา 29 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินหนึ่งวาระ

ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ามารับหน้าที่

ภายใต้บังคับมาตรา 31 ในกรณีที่ตำแหน่งว่างลงเพราะเหตุอื่นให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ขึ้นทำหน้าที่ในตำแหน่งที่ว่างลง โดยผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่นั้นให้มีเวลาอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ว่างลงนั้น และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งเข้ามาใหม่จะเข้ารับหน้าที่ โดยในระยะเวลาดังกล่าวหากจะต้องมีการลงมติกรรมการให้ใช้เสียงข้างมากจากจำนวนกรรมการที่เหลืออยู่ทั้งหมด

มาตรา 14 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 13 แล้ว ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) อายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 6

(5) คณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการในขณะนั้นซึ่งจะต้องมีไม่น้อยกว่าเก้าคน มติให้ถอดถอนนี้ต้องแสดงเหตุผลซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และข้อพิจารณาข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ และยื่นมติดังกล่าวต่อคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อถอดถอน

มาตรา 15 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 13 แล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) อายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 6

(5) คณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการในขณะนั้นซึ่งจะต้องมีไม่น้อยกว่าเก้าคน มติให้ถอดถอนนี้ต้องแสดงเหตุผลซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และข้อพิจารณาข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ และยื่นมติดังกล่าวต่อคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อถอดถอน

มาตรา 16 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้จะมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนไม่ได้

การประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ในกรณีที่มิได้แต่งตั้งรอง

ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการทำหน้าที่ไม่ได้ให้ที่ประชุมแต่งตั้งประธานกรรมการชั่วคราวทำหน้าที่แทน

การลงมติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 17 กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องซึ่งที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา 18 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายการกำกับ ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจประกันภัยรวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) แต่งตั้ง คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งและผลตอบแทน คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อดูแลกิจการด้านต่างๆ ของสำนักงาน พร้อมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะต้องปฏิบัติตามก็ได้

ในกรณีที่เป็นการออกกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะใดคณะหนึ่งพิจารณากลับกรองและเสนอข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีที่เป็นความลับหรือต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน

(2) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคำขออนุญาต คำขอใบอนุญาต ใบอนุญาต หรือการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต หรือค่าบริการอื่นใดที่จัดต้องมีการเรียกเก็บจากธุรกิจและบุคคล

(3) อนุมัติแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสำนักงาน

(4) ควบคุมดูแลการดำเนินงาน และการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับสำนักงานในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การบริหารทั่วไปของสำนักงาน การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง

(ค) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอน วินัย และการลงโทษ การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน และลูกจ้าง รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(ง) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของสำนักงาน รวมทั้ง การบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(จ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้าง

(ฉ) ขอบเขตอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ ผู้ตรวจสอบภายใน

(ช) การให้บริการข้อมูล การเผยแพร่ หรือการนำข้อมูลไปใช้

(5) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือข้อกำหนดใดๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 19 ให้คณะกรรมการตามมาตรา 5 ได้รับคำตอบแทนจากสำนักงานตามที่ รัฐมนตรีกำหนด

ให้คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการพิจารณาคำหนดตำแหน่งและผลตอบแทน คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะอนุกรรมการอื่น ตามมาตรา 18 (1) ได้รับคำตอบแทนจาก สำนักงานตามที่คณะกรรมการกำหนด

นอกจากความในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้ได้รับคำตอบแทนจากสำนักงานตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับการใช้จ่ายอันสมควร และความเสียหายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำผิดของตนเอง

หมวด 2

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

.....

มาตรา 20 ให้จัดตั้ง สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เรียก โดยย่อว่า “สำนักงาน คปภ.”

ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 21 ให้สำนักงานตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสาขาหรือสำนักงานตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา 22 ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการประกันภัย

(3) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลไกเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน

(4) ปฏิบัติหน้าที่ตามมติหรือนโยบายของคณะกรรมการและเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ

(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา 23 นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 22 ให้สำนักงานมีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ทำความตกลง แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศ และต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(2) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงาน

(3) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ชื่อ ว่าจ้าง จัดหา ขยาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(4) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินและลงทุนหาผลประโยชน์

(5) กำหนดค่าธรรมเนียมการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูล การใช้ข้อมูล และการยื่นคำขอต่างๆ

(6) รับค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือตามที่คณะกรรมการและสำนักงานกำหนด

(7) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นและต่อเนื่องของสำนักงาน

มาตรา 24 เงินหรือทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

(1) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมา ตามมาตรา 50 และมาตรา 53 วรรคหก

(2) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

(3) เงินสมทบที่เก็บจากเบี้ยประกันภัย

(4) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ เบี้ยปรับ หรือรายได้จากการ

ดำเนินการ

(5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สำนักงาน

(6) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินตาม (1) (2) (3) (4) และ (5)

มาตรา 25 เงินสมทบตาม มาตรา 24 (3) นั้น ให้บริษัทประกันภัยนำส่งสำนักงานทุก
รอบสามเดือนในอัตราไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยใน
แต่ละสามเดือน การเรียกเก็บและการนำส่งเงินสมทบจากบริษัทให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

บริษัทประกันภัยใดไม่นำส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงานให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรค
แรกต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้นำส่งหรือนำส่งไม่ครบ

บริษัทประกันภัยใดฝ่าฝืนไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งเงินสมทบไม่ครบตามจำนวนต้อง
ระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้เลขาธิการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ
ได้ เมื่อบริษัทประกันภัยใดชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้
ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 26 บรรดาค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการและค่าธรรมเนียมอื่นที่
สำนักงานได้รับและรายได้อื่นอันได้มาจากการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงาน ให้
ตกเป็นของสำนักงาน และเมื่อได้หักด้วยรายจ่ายและหักเป็นเงินสำรองประเภทต่างๆ ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ให้ทรัพย์สินซึ่งสำนักงานได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสำนักงานเป็น
กรรมสิทธิ์ของสำนักงาน และให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้อย่าง
เหมาะสม และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา 27 ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา 28 การใช้จ่ายเงินของสำนักงานให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการของสำนักงานโดยเฉพาะ การเก็บรักษาเงินและเบิกจ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 3

การบริหารและการดำเนินงาน

.....

มาตรา 29 ให้สำนักงาน มีเลขาธิการคนหนึ่ง ซึ่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละห้าปี และเมื่อพ้นจากวาระแล้วจะแต่งตั้งได้อีกไม่เกินหนึ่งวาระ ทั้งนี้ ในวันที่ได้รับการโปรดเกล้าแต่งตั้งไม่ว่าในวาระที่หนึ่งหรือวาระที่สอง จะต้องมิอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา 30 เลขาธิการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (3) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 22
- (4) จะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน
- (5) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่นหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (6) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 6 (2) (3) (4) (5) (6) หรือ (7)

มาตรา 31 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 29 แล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 6

(4) คณะกรรมการ มีมติให้ออດถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการ ทั้งหมดในขณะนั้นซึ่งจะต้องมีไม่น้อยกว่าเก้าคน มติให้ออດถอนนี้ต้องแสดงเหตุผลซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และข้อพิจารณาข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ และยื่นมติต่อคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อออดถอน

มาตรา 32 เลขานุการซึ่งพ้นจากตำแหน่งไม่ว่ากรณีใดจะต้องไม่ดำรงตำแหน่งใดในธุรกิจประกันภัยภายในระยะเวลาสองปีนับจากวันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น

มาตรา 33 เลขานุการมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติและประกาศของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในตาม มาตรา 45 บรรคสอง รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการ
- (2) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสำนักงาน รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงินและงบประมาณต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
- (3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

เลขานุการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสำนักงาน

มาตรา 34 เลขานุการมีอำนาจ

- (1) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (2) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 35 ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งและผลตอบแทนเป็นผู้เสนอเงินเดือน เงินบำเหน็จ และการกำหนดเงินอื่นใดของเลขานุการให้คณะกรรมการพิจารณา

คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการและผลตอบแทนตามวรรคหนึ่งนั้น ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน โดยแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการ

มาตรา 36 ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน และเพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 37 อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติงานหรือการดำเนินการอื่นที่เลขาธิการจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งใดหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งนั้นหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการหรือหัวหน้าส่วนงานหรือรองหัวหน้าส่วนงานหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าปฏิบัติงานแทนได้ ทั้งนี้ การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติงานได้ ให้คณะกรรมการมอบหมายให้รองเลขาธิการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติงานได้ ให้คณะกรรมการ มอบหมายให้ผู้ช่วยเลขาธิการหรือหัวหน้าส่วนงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อมีการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งหรือการรักษาการแทนตามวรรคสองโดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่เลขาธิการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 38 เมื่อเข้ารับตำแหน่งและในทุกๆ ปี ให้กรรมการตามมาตรา 5 และเลขาธิการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานกรรมการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 39 กรรมการตามมาตรา 5 เลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างไม่ต้องรับผิดชอบในการใช้จ่ายและความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นแก่สำนักงาน ในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกิดขึ้นเนื่องจากการจงใจกระทำหรือละเว้นกระทำหรือโดยการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตน

(1) ทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ซึ่งสำนักงาน ได้มาหรือรับไว้ในนามของสำนักงาน มีค่าไม่เพียงพอหรือเสื่อมลง หรือกรรมสิทธิ์ไม่สมบูรณ์ บกพร่องหรือเสื่อมลง

- (2) ลูกหนี้ของสำนักงาน มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือล้มละลาย หรือทำละเมิด
- (3) กระทำการใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่หรือเกี่ยวกับหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 4

พนักงาน และผู้ปฏิบัติงาน

.....

มาตรา 40 ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานมีสามประเภท คือ

- (1) พนักงานหรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของสำนักงาน
- (2) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสำนักงาน จ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษา หรือผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีสัญญาจ้าง
- (3) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาช่วยปฏิบัติงานของสำนักงาน เป็นการชั่วคราวตามมาตรา 43

มาตรา 41 พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (3) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา
- (4) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (5) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
- (6) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 6 (2) (3) (4) (5) หรือ (6)
- (7) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน

ความใน (1) มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานชาวต่างประเทศ ซึ่งสำนักงานจำเป็นต้องจ้างหรือแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะกิจการของสำนักงาน

มาตรา 42 พนักงานและลูกจ้างพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 41

(4) ถูกให้ออกหรือปลดออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผล หรือผิดวินัยตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา 43 เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน เลขาธิการอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเป็นการชั่วคราวได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งให้นับระยะเวลาระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงาน สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับอนุมัติจากต้นสังกัดให้มาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ให้ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ตลอดจนสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมจากเงินเดือนหรือเงินอย่างอื่นที่ได้รับจากราชการอยู่ก่อนหน้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวแล้ว ให้เลขาธิการส่งตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวกลับต้นสังกัดโดยได้รับเงินเดือน หรือเงินที่เรียกอย่างอื่นจากราชการไม่ต่ำกว่าเดิม ในระดับตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าเดิมหรือเทียบเท่า

มาตรา 44 กิจการของสำนักงาน ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

หมวด 5

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานของสำนักงาน

.....

มาตรา 45 การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการ

พัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสำนักงาน ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 46 ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึก รายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ของสำนักงาน สอบถามเลขาธิการ พนักงานและลูกจ้าง และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและ เอกสารหลักฐานต่างๆ ของสำนักงานเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา 47 ให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงาน ของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจง เกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา 48 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงาน ของสำนักงานให้เป็นไปตามโครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สำนักงานจัดให้มีการ ประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบันหรือองค์กรที่เป็นกลางและมีความ เชื่อว่าชาญในด้านการประเมินผลกิจการสำนักงาน โดยมีการคัดเลือกตามวิธีการที่คณะกรรมการ กำหนด

บทเฉพาะกาล

.....

มาตรา 49 ให้อธิบดีกรมการประกันภัยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการจนกว่าจะได้เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในวาระเริ่มแรกเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 29 และ มาตรา 30 (2) มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการ

มาตรา 50 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินกองทุน และเงินงบประมาณของกรมการประกันภัยที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

สิทธิตามวรรคแรก ให้หมายความรวมถึงสิทธิในการใช้ที่ราชพัสดุและสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน ให้โอนเงินจำนวนหนึ่งพันล้านบาทจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยเป็นทุนประเดิมให้แก่สำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 51 ในวาระเริ่มแรก ให้มีคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าราชการนาแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการ เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกสามคนซึ่งกรรมการโดยตำแหน่งข้างต้นร่วมกันคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ไม่ถือว่าเป็นการดำรงตำแหน่งตามวาระและให้ได้คำตอบแทนจากสำนักงานตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้เลขธิการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา 52 ภายใต้บังคับมาตรา 53 และมาตรา 54 ให้ข้าราชการและลูกจ้างของกรมการประกันภัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังเป็นข้าราชการและลูกจ้างของกรมการประกันภัยจนกว่าจะพ้นกำหนดตามมาตรา 50 วรรคแรก และเมื่อพ้นกำหนดแล้ว ให้เป็นข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์

มาตรา 53 ข้าราชการและลูกจ้างตามมาตรา 52 ซึ่งสมัครใจไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบที่คณะกรรมการตามมาตรา 51 กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานและลูกจ้างสำนักงานในตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอื่น ตามที่คณะกรรมการตามมาตรา 51 กำหนด ทั้งนี้ต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามมาตรา 51 กำหนด

ให้คณะกรรมการตามมาตรา 51 แต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งทำหน้าที่คัดเลือกและประเมินผล

ให้คณะกรรมการตามวรรคสามดำเนินการคัดเลือกและประเมินข้าราชการและลูกจ้างที่ขอเปลี่ยนฐานะไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับจากวันครบกำหนดตามวรรคแรกและเสนอไปยังคณะกรรมการตามมาตรา 51 เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ

เมื่อคณะกรรมการตามมาตรา 51 เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการตามวรรคสี่แล้ว ให้เลขธิการ ประกาศผลการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ซึ่งต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามประกาศของ

เลขาธิการ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่เลขาธิการ ประกาศผลการคัดเลือก

มาตรา 54 ให้ผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา 53 ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน ตามตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ตามที่คณะกรรมการตามมาตรา 51 กำหนด รวมทั้งได้รับสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นซึ่งรวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นเคยได้รับจากส่วนราชการ

การเปลี่ยนจากข้าราชการไปเป็นพนักงานให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การเปลี่ยนจากลูกจ้างของส่วนราชการไปเป็นลูกจ้างของสำนักงาน ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความคิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา 55 ให้ส่วนราชการในกรมการประกันภัย ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนงานของสำนักงาน จนกว่าจะได้ออกระเบียบของสำนักงานจัดตั้งส่วนงานใหม่

มาตรา 56 ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสำนักงาน ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของกรมการประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของสำนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 57 ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รวมตลอดถึงบรรดากฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศนายทะเบียน คำสั่งนายทะเบียน ข้อบังคับ ระเบียบต่างๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยโดยอนุโลม

การใดที่กฎหมายบัญญัติเป็นอำนาจของนายทะเบียนให้เป็นอำนาจของเลขาธิการ และการใดที่กฎหมายบัญญัติเป็นอำนาจของรัฐมนตรีให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีการออกใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยแห่ง

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 หรือประกอบธุรกิจประกันชีวิตแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 แล้วแต่กรณี และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จนกว่าจะมีการประกาศใช้กฎหมายเพื่อใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยเป็นการเฉพาะ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ.

1. หลักการเหตุผล และความจำเป็นในการเสนอร่างกฎหมายขึ้นใหม่

การเสนอร่างกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. ... เป็นการเสนอกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่ ตามแนวนโยบายรัฐบาลในการปรับโครงสร้างส่วนราชการ และถ่ายโอนภารกิจงานและบุคลากรไปยังหน่วยงานที่ไม่ใช่ส่วนราชการ เพื่อปรับปรุงศักยภาพของ หน่วยงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สามารถสนองตอบต่อการแก้ปัญหาเร่งด่วน และเป็นกลไกการ ให้บริการภาคเอกชนและประชาชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและคุณภาพ ชีวิตที่ดี ซึ่งในการนี้ กรมการประกันภัยได้ปรับเปลี่ยนสถานะเป็นองค์กรอิสระ ในกำกับของ กระทรวงการคลัง ภายใต้ชื่อ “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย” กำหนด โครงสร้างการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการ มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการ ทรัพยากร งบประมาณ การคัดเลือกและพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ และมี กระบวนการที่โปร่งใส ทันสมัยและรวดเร็วในการดำเนินงานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและมีความ มี ประสิทธิภาพในการกำกับดูแลและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน อันจะนำไปสู่ผลลัพธ์ของความ เจริญก้าวหน้าอย่างมีเสถียรภาพของธุรกิจประกันภัย เพื่อเป็นกลไกสร้างหลักประกันความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ และสนองตอบยุทธศาสตร์ของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัตินี้เนื่องจาก เป็นกฎหมายที่กล่าวถึงคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ ประกันภัย การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย อำนาจหน้าที่ ทุน รายได้ ทรัพย์สิน การบริหารและการดำเนินกิจการขององค์กร และด้วยการบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีความ ต่อเนื่องจึงจำเป็นต้องมีบทเฉพาะกาลแห่งร่างพระราชบัญญัติที่นำเสนอและเกี่ยวโยงไปยังกฎหมายที่มีผล ใช้บังคับอยู่ต่อไปอีกระยะหนึ่ง เช่น กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นต้น

3. หลักการสำคัญในร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. ประกอบด้วยบทบัญญัติทั้งสิ้น 57 มาตรา แบ่งเป็น 5 หมวดและบทเฉพาะกาล ดังนี้

3.1 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย (มาตรา 5 - มาตรา 19)

3.1.1 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เรียกโดยย่อว่า “คปภ.” ประกอบด้วย

(1) กรรมการโดยตำแหน่ง รวมห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการ ซึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

(2) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน รวมหกคน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการประกันชีวิต ด้านการประกันวินาศภัย ด้านกฎหมาย ด้านการบัญชี ด้านบริหารธุรกิจ ด้านการเงินหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

ซึ่งประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัยคัดเลือกมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (2)

3.1.2 คุณสมบัติของประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กำหนดคุณสมบัติของประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไว้ดังนี้

(1) มีสัญชาติไทย

(2) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(4) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(5) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงขั้นไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(7) ไม่เป็นลูกหนี้ในทรัพย์สินด้อยคุณภาพหรือเคยเป็นลูกหนี้ในทรัพย์สินด้อยคุณภาพ แต่สถานภาพเช่นว่านั้นได้ยุติลงเมื่อพ้นสิบปีแล้ว

ทั้งนี้ ในวันที่ได้รับการแต่งตั้งไม่ว่าจะเป็นวาระที่หนึ่งหรือวาระที่สอง กรรมการผู้นั้นจะต้องมีอายุไม่เกินหกสิบเจ็ดปีบริบูรณ์

3.1.3 การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานคณะกรรมการ เลขานุการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ประธานคณะกรรมการคัดเลือกแจ้งมติให้นายกรัฐมนตรีทราบและนำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการและเลขานุการ และประธานคณะกรรมการคัดเลือกแจ้งมติดังกล่าวต่อรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กำหนดให้ ประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ไม่เกินหนึ่งวาระ

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก อายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือคณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการในขณะนั้นซึ่งจะต้องมีไม่น้อยกว่าเก้าคน และยื่นมติต่อคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อถอดถอนต่อไป

3.1.4 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

กำหนดให้ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายการกำกับ ส่งเสริม และพัฒนารูฏกิจประกันภัยรวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) แต่งตั้ง คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งและผลตอบแทน คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อดูแลกิจการด้านต่าง ๆ ของสำนักงาน พร้อมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะต้องปฏิบัติตามก็ได้

(2) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับค่าขออนุญาต ค่าขอใบอนุญาต ใบอนุญาต หรือการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต หรือค่าบริการอื่นใดที่จักต้องมีการเรียกเก็บจากธุรกิจและบุคคล

(3) อนุมัติแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสำนักงาน

(4) ควบคุมดูแลการดำเนินงาน และการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับสำนักงานในเรื่อง การบริหารทั่วไปของสำนักงาน การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงาน การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอน วินัยและการลงโทษ การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของสำนักงาน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้าง ขอบเขตอำนาจหน้าที่หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน การให้บริการข้อมูล การเผยแพร่ หรือการนำข้อมูลไปใช้

ประธานคณะกรรมการ และกรรมการ ได้รับค่าตอบแทนจากสำนักงานตามที่รัฐมนตรีกำหนด นอกจากนี้ได้รับค่าทดแทนจากสำนักงานตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับการใช้จ่ายอันสมควร และความเสียหายอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

3.1.5 คณะกรรมการคัดเลือกประธานคณะกรรมการ เลขาธิการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

กำหนดให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก จำนวนสิบคน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการคลัง จำนวนสองคน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ จำนวนสองคน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวนสองคน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย จำนวนสองคน และอธิบดีกรมการประกันภัยหรือเลขาธิการ คปภ. จำนวนสองคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือก

ประธาน คปภ. เลขาธิการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนมีหน้าที่พิจารณาถอดถอนประธาน คปภ. หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลขาธิการ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สองในสามของจำนวนคณะกรรมการ หากในกรณีที่ไม่สามารถหาผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งปลัดหรือเลขาธิการ หรืออธิบดีได้ครบจำนวนสิบคนก็ให้แต่งตั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่เห็นสมควรแทนจำนวนที่ขาด

กรรมการคัดเลือกจะต้องไม่ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาหรือรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะที่ได้รับการแต่งตั้งและปฏิบัติตามหน้าที่ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ อายุของวุฒิสภาที่แต่งตั้งนั้นสิ้นสุดลง คณะกรรมการคัดเลือกที่พ้นจากตำแหน่งต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกชุดใหม่ขึ้นทำหน้าที่ ทั้งนี้ กรรมการคัดเลือก ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ และคณะกรรมการคัดเลือกได้รับคำตอบแทนจากสำนักงาน ตามที่รัฐมนตรีกำหนด

3.2 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย (มาตรา 20 - มาตรา 28)

3.2.1 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

กำหนดให้จัดตั้งหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เรียกว่า “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย” โดยมีอำนาจหน้าที่หลักดังนี้

- (1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการประกันภัย
- (3) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลไกเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและ ประชาชน
- (4) ปฏิบัติหน้าที่ตามมติหรือนโยบายของคณะกรรมการและเป็นหน่วยงานธุรการของ คณะกรรมการ
- (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

นอกจากนั้นยังให้สำนักงาน มีอำนาจทำความตกลง แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมมือกับ องค์การหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จัดให้มีและให้ ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงาน ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือ มีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ สร้าง ซื้อ ว่าจ้าง จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินและ ลงทุนหาผลประโยชน์ กำหนดค่าธรรมเนียมการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูล การใช้ข้อมูล และการยื่น คำขอต่าง ๆ รับค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือตามที่คณะกรรมการและ สำนักงานกำหนด และกระทำการอื่นใดที่จำเป็นและต่อเนื่อง

3.2.2 ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

กำหนดให้ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินการของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (1) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมา เนื่องจากการยุบเลิกกรมการประกันภัย
- (2) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (3) เงินสมทบที่เก็บจากเบี้ยประกันภัย
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ เบี้ยปรับ หรือรายได้จากการ

ดำเนินการ

- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สำนักงาน
- (6) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินตาม (1) (2) (3) (4) และ (5)

และยังได้กำหนดให้ บรรดาค่าธรรมเนียมที่สำนักงานได้รับและรายได้อื่นอันได้มาจากการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงาน ให้ตกเป็นของสำนักงาน และเมื่อได้หักด้วยรายจ่ายและหักเป็นเงินสำรองประเภทต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ และให้ทรัพย์สินซึ่งสำนักงาน ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสำนักงานเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน โดยให้สำนักงานมี อำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าว การใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการของสำนักงาน โดยเฉพาะ การเก็บรักษาเงินและเบิกจ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด นอกจากนี้ยังกำหนดให้ทรัพย์สินของ สำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

3.3 การบริหารและการดำเนินการ (มาตรา 29 - มาตรา 39)

กำหนดให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่ง และให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีก แต่ไม่เกินหนึ่งวาระ สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (3) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับ

กิจการของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในอำนาจหน้าที่

- (4) จะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน
- (5) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของ

รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่นหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

- (6) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด ตามข้อ 3.1.2 (2) - (7)

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ ตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือคณะกรรมการมีมติถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสาม ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ซึ่งจะต้องมีไม่ต่ำกว่าเก้าคนในขณะนั้น และยื่นมติต่อคณะกรรมการ คัดเลือกเพื่อถอดถอนต่อไป

เลขาธิการมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติและประกาศของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุก ตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายใน รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการ

(2) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงาน

รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงินและงบประมาณต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานให้มี

ประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

โดยเลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสำนักงาน นอกจากนั้นเลขาธิการมีอำนาจ บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจ วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เลขาธิการจะเป็นผู้แทนซึ่ง เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่ คณะกรรมการกำหนด และคณะกรรมการจะเป็นผู้พิจารณากำหนดอัตราเงินเดือน เงินบำเหน็จและประโยชน์ ตอบแทนอื่นของเลขาธิการ

3.4 พนักงานและผู้ปฏิบัติงาน (มาตรา 40 - มาตรา 44)

กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานมีสามประเภท คือ

(1) พนักงานหรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณ ของสำนักงาน

(2) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสำนักงานจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีสัญญาจ้าง

(3) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาช่วยปฏิบัติงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราว

พนักงานและลูกจ้างจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่กำหนดเช่น มี สัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ สามารถทำงานให้แก่สำนักงาน ได้เต็มเวลา มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ไม่เป็นข้าราชการหรือ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้าง ของราชการส่วนท้องถิ่น ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน และพนักงานและลูกจ้างพ้น จากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด ถูกให้ออกหรือ

ปลดออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผล หรือผิดวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับ

ในส่วนของผู้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มาช่วยปฏิบัติงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราว กำหนดให้เลขาธิการอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวให้นับระยะเวลาระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงาน สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับอนุมัติจากต้นสังกัดให้มาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ให้ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ตลอดจนสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมจากเงินเดือนหรือเงินอย่างอื่นที่ได้รับจากราชการอยู่ก่อนหน้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวแล้ว ให้เลขาธิการส่งตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวกลับต้นสังกัดโดยได้รับเงินเดือน หรือเงินที่เรียกอย่างอื่นจากราชการไม่ต่ำกว่าเดิม ในระดับตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าเดิมหรือเทียบเท่า

นอกจากนั้น ยังได้กำหนดให้กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

3.5 การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานของสำนักงาน (มาตรา 45-มาตรา 48)

กำหนดให้ การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง ในการตรวจสอบภายใน จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และสำนักงานต้องจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี โดยในทุกรอบปี สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานว่า การใช้จ่ายเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด สำนักงานจะต้องทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ และทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีแสดงถึงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า สำนักงานจะต้องให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยสถาบันหรือองค์กรที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลกิจการ

3.6 บทเฉพาะกาล (มาตรา 49 - มาตรา 57)

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสำนักงานในระยะเริ่มต้นของการจัดตั้ง ได้กำหนด บทเฉพาะกาลในเรื่องสำคัญๆ ดังนี้

(1) กำหนดให้อธิบดีกรมการประกันภัยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขาธิการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ โดยให้ในวาระเริ่มแรกเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามมาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการ

(2) ภายใน 30 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ ให้ยุบเลิกกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และให้อธิบดีกรมการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินกองทุน และเงินงบประมาณของ กรมการประกันภัยที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ตามปกติ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อประโยชน์ในการ บริหารงานของสำนักงานในระยะเริ่มแรก กำหนดให้ออนเงินจำนวนหนึ่งพันล้านบาทจากกองทุนทดแทน ผู้ประสบภัยเป็นทุนประเดิมให้แก่สำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) ในวาระเริ่มแรก กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการสำนักงาน เป็น กรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกสามคนซึ่งกรรมการโดยตำแหน่งข้างต้นร่วมกันคัดเลือกเป็นกรรมการ โดย รัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงตำแหน่ง ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ไม่ถือว่าเป็นการดำรงตำแหน่งตามวาระ และให้ได้คำตอบแทนจากสำนักงาน ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้เลขาธิการสำนักงานเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

(4) เพื่อให้ภารกิจของสำนักงานดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและไม่เกิดผลกระทบต่อ ภาคเอกชน ในระยะแรกจึงกำหนดให้ข้าราชการและลูกจ้างของกรมการประกันภัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวัน ก่อนวันที่พระราชบัญญัติสำนักงานฯ ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติ หน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ จนกว่ากระบวนการเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ และกำหนดให้ ข้าราชการที่สังกัดกรมการประกันภัยในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานฯ ใช้บังคับ สามารถเลือกสถานภาพว่า จะคงเป็นข้าราชการต่อไปตามเดิม หรือประสงค์จะเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ ส่งเสริมการประกันภัย โดยก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรเดิม โดยกำหนดเงื่อนไขในการ สมัครไว้เพื่อให้มีเวลาตัดสินใจเป็นระยะเวลา 30 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติสำนักงานฯ ใช้บังคับ และใน กรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างแสดงเจตนาสมัครเข้าเป็นพนักงานของสำนักงานฯ จะต้องผ่านการคัดเลือกและ ประเมินผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยเงินเดือน หรือค่าจ้างรวมทั้งสวัสดิการและ ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นจะไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับจากส่วนราชการ

(5) กำหนดให้ส่วนราชการในกรมการประกันภัย ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนงานของสำนักงาน จนกว่าจะได้ออกระเบียบของสำนักงานจัดตั้งส่วนงานใหม่ และในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสำนักงาน ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของกรมการประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(6) ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รวมตลอดถึงบรรดากฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศนายทะเบียน คำสั่งนายทะเบียน ข้อบังคับ ระเบียบต่างๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ การใดที่กฎหมายบัญญัติเป็นอำนาจของนายทะเบียนให้เป็นอำนาจของเลขาธิการ และการใดที่กฎหมายบัญญัติเป็นอำนาจของรัฐมนตรีให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีการออกใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 หรือประกอบธุรกิจประกันชีวิตแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 แล้วแต่กรณี ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ทั้งนี้จนกว่าจะมีกฎหมายที่บังคับใช้เป็นการเฉพาะ

**คำชี้แจงประกอบการจัดตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย**

1. เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้ง

1.1 ธุรกิจประกันภัยทั้งการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย เป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและระบบการเงินของประเทศ กับทั้งเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และส่วนได้เสียของประชาชนหมู่มาและความปลอดภัยผาสุกของประชาชน โดยบทบาทสำคัญประการแรก คือ การเป็นสถาบันรับเสี่ยงภัยเพื่อสร้างความมั่นคงพื้นฐานทางเศรษฐกิจแก่บุคคล ครอบครัว และการประกอบธุรกิจอื่นทุกสาขาอาชีพ โดยในส่วนของการประกันชีวิต เป็นการช่วยบรรเทาภาระความเดือดร้อนทางการเงิน อันเนื่องมาจากความสูญเสียชีวิตของผู้เป็นหลักของครอบครัวและธุรกิจ ในขณะที่การประกันวินาศภัย เป็นเครื่องมือในการบรรเทาความเสียหายหรือความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากภัยต่างๆ อีกทั้งเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบสินเชื่อ การค้า การลงทุนในทุกประเภท บทบาทสำคัญประการที่สอง คือ การเป็นตัวกลางที่ทำหน้าที่ระดมเงินออมในรูปของเบี้ยประกันภัย และจัดสรรเงินออมในส่วนของเงินสำรองประกันภัยเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจด้วยการกระจายการลงทุนไปในภาคเศรษฐกิจต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ ซึ่งเป็นกิจกรรมทางการเงินที่มีทั้งความแตกต่างและความคล้ายคลึงกับธุรกิจการเงินประเภทอื่น และมีผลให้ธุรกิจประกันภัยนับเนื่องเป็นสถาบันการเงินแขนงหนึ่งที่มีบทบาทเชื่อมโยงทั้งกับนโยบายการเงินและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

1.2 การประกอบธุรกิจประกันภัยในปัจจุบันอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมการประกันภัยกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2545 กำหนดให้กรมการประกันภัยมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจประกันภัย โดยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของบริษัทประกันภัย ทั้งการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย ตัวแทนและนายหน้าประกันภัย ตลอดจนคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน โดยมีพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงาน

1.3 เนื่องจากบทบาทของกรมการประกันภัย เป็นองค์ประกอบสำคัญของสภาพแวดล้อมที่จะสนับสนุนสร้างพื้นฐานความพร้อมของธุรกิจประกันภัยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่จะเข้มข้นมากขึ้นในอนาคต ทั้งจากการแข่งขันกันเองภายในประเทศอันเนื่องมาจากมีคู่แข่งในตลาดเพิ่มขึ้นจากการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยตามข้อผูกพันที่มีต่อองค์การการค้าโลกและข้อตกลง FTA การค้าและบริการไร้พรมแดนจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ กับทั้งพัฒนาการที่สลับซับซ้อนของธุรกรรมการเงินและสถาบันการเงินสมัยใหม่ที่เปิดโอกาสให้สถาบันการเงินทุกแขนงได้รับอนุญาตให้ทำธุรกรรมไขว้สาขาหรือเหลื่อมล้ำกันได้ เป็นผลให้ธุรกิจประกันภัยต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้มแข็งขึ้นเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสู่ระบบสากล และบทบาทของการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยก็จำเป็นต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยเช่นกันเพื่อเป็นกลไกผลักดันเสริมสร้างความแข็งแกร่งและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยให้สามารถรองรับการประกันภัยต่อ และเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสร้างรายได้ของประเทศได้

ตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนด อย่างไรก็ตาม การกำกับดูแลโดยหน่วยงานของรัฐที่มีโครงสร้าง ระบบ แบบแผนและระเบียบปฏิบัติตามโครงสร้างของหน่วยราชการทั่วไป อาจทำให้ขาดความคล่องตัวและมีผลให้หน้าที่ในการให้บริการและสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนไม่สามารถกระทำได้ทันทั่วถึง

1.4 ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานกำกับดูแลมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ และเป็นกลไกสำคัญสนับสนุนการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน จึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนสถานะ บทบาทและโครงสร้างหน่วยงานกำกับดูแลให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยมีการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการ มีความเป็นอิสระในการดำเนินการเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพของกระบวนการกำกับดูแล มีอำนาจตามกฎหมายและต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจ มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน และสามารถบริหารจัดการทรัพยากร งบประมาณ ตลอดจนคัดเลือกและพัฒนาบุคลากรได้ตามเป้าหมาย ทั้งนี้ สถานะขององค์กรดังกล่าวสอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้เป็นมาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ของสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ (International Association of Insurance Supervisors : IAIS) ซึ่งกำหนดให้คุณสมบัติที่สำคัญของผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย คือ การเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ และมีความคล่องตัว โปร่งใสในการดำเนินงาน

1.5 ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ รัฐบาลมุ่งเน้นการพัฒนากลไกสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน โดยมาตรการหนึ่งที่ทำนุการ คือ การปฏิรูพราชการและกลไกการให้บริการภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งตั้งแต่รัฐบาลชุดที่ผ่านมา จนถึงรัฐบาลชุดปัจจุบัน ได้มีการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกันในส่วนที่จะปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ เป็นองค์กรอิสระ ในลักษณะเดียวกับธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) โดยตราเป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อให้การกำกับดูแลสถาบันการเงินของประเทศเป็นมาตรฐานเดียวกัน

1.6 สิ่งที่สำคัญที่สุดในการปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัยเป็นองค์กรอิสระ ก็คือการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยจะเป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรม อันเนื่องมาจากสายการบังคับบัญชาที่สั้นและกระทัดรัด มีการบริหารจัดการภายในองค์กรโดยวิธีการทำงานในรูปแบบใหม่ที่อาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีการเปิดเผยผลการปฏิบัติงานให้สาธารณชนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา ซึ่งหากองค์กรใหม่สามารถกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้มีความมั่นคงอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ตลอดจนเป็นที่เชื่อถือของประชาชน และผู้รับบริการแล้ว ในที่สุด ผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากการปรับเปลี่ยนองค์กรดังกล่าว ก็คือประชาชนและผู้รับบริการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงควรตราพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. ขึ้น โดยยุบเลิกกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และจัดตั้งเป็นสำนักงานดังกล่าว

2. การกิจที่จะดำเนินการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการประกันภัย
- (3) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลไกเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน
- (4) ปฏิบัติหน้าที่ตามมติหรือนโยบายของคณะกรรมการและเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย
- (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

3. แหล่งที่มาของทุนและรายได้

ทุนและรายได้ที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (1) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากการยุบเลิกกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย จำนวนหนึ่งพันล้านบาท และจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามประกาศของเลขาธิการ
- (2) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (3) เงินสมทบที่เก็บจากเบี้ยประกันภัย
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ เบี้ยปรับ หรือรายได้จากการดำเนินการ
- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สำนักงาน
- (6) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สิน ตาม (1) (2) (3) (4) และ (5)

4. แผนการถ่ายโอน

4.1 การดำเนินการจัดตั้ง

การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เป็นการเปลี่ยนสถานะจากส่วนราชการ เป็นหน่วยงานอิสระภายใต้กำกับของกระทรวงการคลัง มีโครงสร้างการบริหารโดยคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องยุบเลิกส่วนราชการเดิม คือ กรมการประกันภัย ซึ่งเป็นหน่วยราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์ และโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินกองทุน และเงินงบประมาณที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการประกันภัย เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. มีผลใช้บังคับ กับทั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้อำนาจของรัฐมนตรีเป็นอำนาจของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เว้นแต่กรณีการออก

ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัย ให้เลขาธิการสำนักงานฯ เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับดังกล่าว จนกว่าจะมีการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย

4.2 การถ่ายโอนบุคลากร

4.2.1 เพื่อให้ภารกิจของสำนักงานดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและไม่เกิดผลกระทบต่อภาคเอกชน ในระยะแรกจึงเห็นควรให้ข้าราชการและลูกจ้างของกรมการประกันภัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติสำนักงานฯ ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่า การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงพาณิชย์ จนกว่ากระบวนการเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรจะแล้วเสร็จสมบูรณ์

4.2.2 ให้ข้าราชการที่สังกัดกรมการประกันภัยในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานฯ ใช้บังคับ สามารถเลือกสถานภาพว่าจะคงเป็นข้าราชการต่อไปตามเดิม หรือประสงค์จะเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย โดยก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรเดิม จะต้องมีการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับความสมัครใจ และกำหนดเงื่อนไขในการสมัครไว้เพื่อให้มีเวลาตัดสินใจ เป็นระยะเวลา 30 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติสำนักงานฯ ใช้บังคับ และในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างแสดงเจตนาสมัครเข้าเป็นพนักงานของสำนักงานฯ จะต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยเงินเดือน หรือค่าจ้างรวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นจะไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับจากส่วนราชการ

5. โครงสร้างการบริหาร

โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย จะประกอบด้วย คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย และเลขาธิการ

5.1 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย

5.1.1 โครงสร้าง

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย จะมีจำนวนไม่เกิน 11 คน โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- (1) กรรมการโดยตำแหน่งรวม 5 คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย
- (2) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน จำนวน 6 คน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันชีวิต ด้านการประกันวินาศภัย ด้านกฎหมาย ด้านการบัญชี ด้านบริหารธุรกิจ ด้านการเงินหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

ประธานกรรมการให้มาจากการกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (2) ข้างต้น ซึ่งผ่านกระบวนการคัดเลือก และให้นายกรัฐมนตรีนำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง

5.1.2 อำนาจหน้าที่

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายการกำกับ ส่งเสริม และพัฒนา ธุรกิจประกันภัยรวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) แต่งตั้ง คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่ง และผลตอบแทน คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อดูแลกิจการด้านต่าง ๆ ของ สำนักงาน พร้อมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะต้องปฏิบัติตามก็ได้

ในกรณีที่เป็นการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนด ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะใดคณะหนึ่งพิจารณากลับกรองและเสนอข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีที่เป็นความลับหรือ ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน

(2) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับคำขออนุญาต คำขอใบอนุญาต ใบอนุญาต หรือการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต หรือค่าบริการอื่นใดที่จกต้องมีการเรียกเก็บจากธุรกิจและบุคคล

(3) อนุมัติแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสำนักงาน

(4) ควบคุมดูแลการดำเนินงาน และการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับสำนักงานในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การบริหารทั่วไปของสำนักงาน การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง

(ค) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอด ถอน วินัยและการลงโทษ การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและ ลูกจ้าง รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(ง) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของ สำนักงาน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(จ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้าง

(ฉ) ขอบเขตอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติ หน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน

(ช) การให้บริการข้อมูล การเผยแพร่ หรือการนำข้อมูลไปใช้

(5) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

5.2 เลขาธิการ

สำนักงาน จะมีเลขาธิการ 1 คน โดยคณะกรรมการคัดเลือกซึ่งแต่งตั้งโดยวุฒิสภาสรรหา เลขาธิการ และให้นายกรัฐมนตรีนำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง เลขาธิการมี วาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี และเมื่อพ้นจากวาระแล้วจะแต่งตั้งได้อีกไม่เกินหนึ่งวาระ ทั้งนี้ ในวันที่ ได้รับการโปรดเกล้าแต่งตั้งไม่ว่าในวาระที่ 1 หรือวาระที่ 2 จะต้องมิใช่อายุไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์

เลขาธิการมีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติและประกาศของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายใน รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการ
- (2) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสำนักงาน รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนการเงินและงบประมาณต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
- (3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพของสำนักงานต่อคณะกรรมการ

เลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสำนักงานและมีอำนาจ

- (1) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (2) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ.

๒. ส่วนราชการผู้เสนอ

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เป็นการเสนอกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่ ตามแนวนโยบายรัฐบาลในการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการและถ่ายโอนภารกิจงานและบุคลากรไปยังหน่วยงานที่ไม่ใช่ส่วนราชการ เพื่อปรับปรุงศักยภาพของหน่วยงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สามารถสนองตอบต่อการแก้ปัญหาเร่งด่วน และเป็นกลไกการให้บริการภาคเอกชนและประชาชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งในการนี้ กรมการประกันภัยได้ปรับเปลี่ยนสถานะเป็นองค์กรอิสระ ในการกำกับของกระทรวงการคลังภายใต้ชื่อ “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย” กำหนดโครงสร้างการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการ มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการทรัพยากรงบประมาณ การคัดเลือกและพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ และมีกระบวนการที่โปร่งใส ทันสมัยและรวดเร็วในการดำเนินงานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความมีประสิทธิภาพในการกำกับดูแลและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน อันจะนำไปสู่ผลลัพธ์ของความเจริญก้าวหน้าอย่างมีเสถียรภาพของธุรกิจประกันภัย เพื่อเป็นกลไกสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ และสนองตอบยุทธศาสตร์ของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ผู้กระทำการกิจ

เพื่อให้ภารกิจของกรมการประกันภัย ซึ่งมีบทบาทโดยตรงในการกำกับดูแลระบบประกันภัยของประเทศและมีความร่วมมือกับองค์กรประกันภัยต่างประเทศอย่างใกล้ชิดสามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างต่อเนื่อง ไม่เกิดผลกระทบและสร้างความสับสนกับผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนองค์กรประกันภัยต่างประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานะและบทบาทภารกิจของหน่วยงาน จึงเห็นควรดำเนินการปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัยจากหน่วยงานราชการ เป็นองค์กรอิสระโดยทันที โดยมีโครงสร้างการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการ และตราพระราชบัญญัติจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะเช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ยังเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่เป็นนิติบุคคล แต่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๕. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๕.๑ ด้วยรัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการ โครงสร้างของส่วนราชการและระบบบริหารงานให้มีความทันสมัยและเหมาะสมมากขึ้น เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและเป็นกลไกสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนได้อย่างเต็มที่ และในการประชุมเชิงปฏิบัติการของคณะรัฐมนตรีร่วมกับ กระทรวง ทบวง กรม เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2548 ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัย
กระทรวงพาณิชย์ เป็นองค์กรอิสระภายใต้กำกับกระทรวงการคลัง ในลักษณะเดียวกับสำนักงาน
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

๕.๒ ปัจจุบัน กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ.2545
กำหนดให้กรมการประกันภัยมีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนากิจการประกันภัย โดยกำกับดูแลการ
ประกอบธุรกิจของบริษัทประกันภัย ทั้งการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย ตัวแทนและนายหน้าประกันภัย
ตลอดจนคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน โดยมีพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535
พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535
เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่และภารกิจที่กำหนดไว้

๕.๓ เนื่องจากบทบาทของกรมการประกันภัย เป็นกลไกสำคัญที่จะสนับสนุนสร้างพื้นฐานความ
พร้อมของธุรกิจประกันภัยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่จะเข้มข้นมากขึ้นในอนาคต ทั้งจาก
แรงผลักดันการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยตามข้อผูกพันที่มีต่อองค์การการค้าโลก (WTO) และข้อตกลง
การค้าเสรี (FTA) กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กับทั้ง
พัฒนาการที่สลับซับซ้อนของธุรกรรมการเงินและสถาบันการเงินสมัยใหม่ที่เปิดโอกาสให้สถาบันการเงินทุก
แขนงได้รับอนุญาตให้ทำธุรกรรมไขว้สาขาหรือเหลื่อมล้ำกันได้ เป็นผลให้ธุรกิจประกันภัยต้องปรับตัวในการ
ประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการแข่งขันดังกล่าว และในขณะเดียวกัน บทบาทของ
การกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยก็จำเป็นต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
ด้วยเช่นกัน การปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัยเป็นองค์กรอิสระตามนโยบายของรัฐบาล จึงเป็น
มาตรการสำคัญที่สนองตอบการปฏิรูปราชการและกลไกการให้บริการภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้ง
สอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้เป็นมาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับ
ของนานาชาติของประเทศของสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ (International Association of
Insurance Supervisors : IAIS) ซึ่งกำหนดคุณสมบัติที่สำคัญในส่วนของหน่วยงานกำกับดูแล คือ การเป็น
หน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการดำเนินการตามหน้าที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความน่าเชื่อถือ
ของกระบวนการกำกับดูแล

๖. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. ... เป็น
กฎหมายที่ใช้กับองค์กรที่กำกับส่งเสริมการประกันภัย ซึ่งเป็นธุรกิจเฉพาะ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมาย
อื่นแต่อย่างใด

๗. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการปรับเปลี่ยนสถานะของกรมการประกันภัยเป็นองค์กรอิสระ ก็คือ การ
กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยจะเป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอันเนื่องมาจาก
สายการบังคับบัญชาที่สั้นและกะทัดรัด มีการบริหารจัดการภายในองค์กรโดยวิธีการทำงานในรูปแบบใหม่ที่
อาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีการเปิดเผยผลการ

ปฏิบัติงานให้สาธารณชนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา ซึ่งหากองค์กรใหม่สามารถกำกับดูแลธุรกิจ ประกันภัยให้มีความมั่นคงอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ตลอดจนเป็นที่เชื่อถือของประชาชนและ ผู้รับบริการแล้ว ในที่สุดผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการปรับเปลี่ยนองค์กรดังกล่าวก็คือประชาชนและ ผู้รับบริการ

๘. ความพร้อมของรัฐ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย เป็นการเปลี่ยนสถานะจากส่วน ราชการเป็นองค์กรอิสระภายใต้กำกับของรัฐ มีโครงสร้างการบริหารโดยคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องยุบเลิก ส่วนราชการเดิม คือ กรมการประกันภัย ซึ่งเป็นหน่วยราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์และโอนอำนาจ หน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน เงินกองทุน และเงินงบประมาณที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการประกันภัย เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ ซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของสำนักงานและเพื่อให้ ภารกิจของสำนักงานดำเนินการได้ต่อเนื่องและไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชน ภาคเอกชน ในระยะแรก จึงให้ข้าราชการและลูกจ้างของกรมการประกันภัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้ บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่า การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ จนกว่ากระบวนการเปลี่ยนสถานภาพของ บุคลากรจะแล้วเสร็จสมบูรณ์และเมื่อมีการตั้งสำนักงานเต็มรูปแบบแล้วจะมีแหล่งที่มาของกองทุนและ รายได้ดังนี้

- (1) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากการยุบเลิกกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์และ จากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย จำนวนหนึ่งพันล้านบาท และจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้าง ประจำของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตาม ประกาศของเลขาธิการ
- (2) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (3) เงินสมทบที่เก็บจากเบี้ยประกันภัย
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ เบี้ยปรับ หรือรายได้จากการดำเนินการ
- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สำนักงาน
- (6) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สิน ตาม (1) (2) (3) (4) และ (5)

๙. หน่วยงานรับผิดชอบ

เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณ

๑๐. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กรมการประกันภัยได้แต่งตั้ง คณะกรรมการศึกษา กำหนดรูปแบบโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานอิสระเพื่อกำกับดูแลธุรกิจ ประกันภัย เพื่อดำเนินการศึกษาพิจารณารูปแบบโครงสร้าง อำนาจ หน้าที่ กำหนดอัตรา ประเภทบุคลากร

พิจารณาแหล่งที่มาของการได้งบประมาณ อัตราค่าจ้าง และค่าตอบแทนของบุคลากรต่างๆ รวมถึงการดำเนินการให้มีการร่างกฎหมายตามขั้นตอนและกระบวนการตามกฎหมาย

กรมการประกันภัยได้จัดประชุมคณะกรรมการรวมทั้งจัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่างกฎหมายดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ดังนี้

(ก) ก่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน การร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรดังกล่าว แม้จะเป็นเรื่องการกำกับดูแลธุรกิจ แต่ก็เป็นส่งเสริมให้ธุรกิจมีความมั่นคง รวมถึงความเชื่อมั่นต่อประชาชน นอกจากนี้การดำเนินการร่างกฎหมายได้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ตลอดจนผู้ได้บังคับกฎหมาย

(ข) ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อกิจการของรัฐ การดำเนินการร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า รายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติงาน กำหนดระยะเวลางบประมาณจนกระทั่งยกร่างสำเร็จ

(ค) การใช้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การดำเนินการของคณะกรรมการมีบันทึกรายงานการประชุมทุกครั้ง และเมื่อประชุมแล้วมีการร่างกฎหมายก็ได้มีการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้อยู่ได้บังคับของกฎหมายและประชาชนทั่วไป ทั้งในรูปการสัมมนาและลงใน Web site ของกรม

๑๑.อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายได้กำหนดอำนาจให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัยในการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป การจัดแบ่งส่วนของสำนักงาน การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอน วินัยและการลงโทษ การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุและทรัพย์สินของสำนักงาน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ เป็นต้น

๑๒.การรับฟังความคิดเห็น

กรมการประกันภัยได้จัดทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับการปรับเป็นองค์กรอิสระกับข้าราชการและลูกจ้างประจำทั้งในส่วนราชการและภูมิภาค รวมทั้งจัดทำประชาพิจารณ์สำหรับผู้มีส่วนได้เสีย อาทิ หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง อาจารย์จากสถาบันการศึกษาต่างๆ ประชาชน และสื่อมวลชน จำนวนประมาณ 300 คน ณ โรงแรมปรีณซ์พาเลส เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 ซึ่งข้อเสนอที่ได้รับได้มีการนำมาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น